

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 12 aprilie 2016, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Valeriu Sârbu, în cauza penală în privința lui

Ciobanu Ion Petru, născut la 20 ianuarie 1988, originar și locuitor r-nul Cahul, s. Andrușul de Sus.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.04.2014 - 17.12.2015;

Instanța de apel: 08.02. - 12.04.2016;

Instanța de recurs: 06.07. - 16.11.2016.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 17 decembrie 2015, Ciobanu Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, la amendă în mărime de 800 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în instituțiile de stat pe termen de 5 ani.

A fost admisă parțial acțiunea civilă, fiind încasat din contul inculpatului în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate Vatov Arina suma de 4000, lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Ciobanu Ion fiind numit prin Ordinul Inspectorului general-șef a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova, nr. 15 EF din 06.03.2013, în funcția de șef de post, OOS al PP Andrușul de Jos al SP nr. 2 (Zârnești) al IP Cahul al IGP al MAI, având gradul special de locotenent de poliție, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) Cod penal, persoană publică, adică funcționar public cu statut special, investit de stat să îndeplinească activități de interes public, contrar art. 3 din CțEDO, adoptată la Roma la 04.11.1950, la care R. Moldova a aderat la 12.09.1997; art. 24 alin. (2) din Constituția R. Moldova, adoptată la 29.07.1994; încălcând grav prevederile art. 5 al Legii R. Moldova nr. 218 din 19.10.2012 privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc; dispozițiile pct. 2 al capitolului II din Regulile de aplicare a mijloacelor speciale de către colaboratorii organelor de interne și militarii trupelor de carabinieri ale Ministerului Afacerilor Interne (anexa nr. 2), aprobate prin Hotărârea Parlamentului R. Moldova nr. 1275-XII din 15.02.1993, care reglementează condițiile și limitele

aplicării fizice și a mijloacelor speciale; contrar prevederilor lit. f), g), m) ale pct. 15, precum și lit. a), b) ale pct. 16 din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 481 din 10.05.2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care îl obligau să nu supună pe nimeni la torturi, să nu aplice forța fizică, decât pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția și Legile R. Moldova, să nu aplice acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, a admis acțiunile, care reprezintă un tratament inuman și degradant în privința minorului Vatov Veaceslav, născut la 09.06.1998 și cet. Onos Petru în următoarele circumstanțe.

Astfel, Ciobanu Ion, fiind persoană publică și acționând cu titlu oficial, reprezentând Inspectoratul General de Poliție al MAI al R. Moldova, la 07.06.2013, aproximativ la ora 18:30, aflându-se în exercițiul funcțiunii pe sectorul deservit, și anume pe teritoriul stânei de oi, amplasată în apropierea s. Andrușul de Sus, r-nul Cahul, unde a venit la solicitarea cet. Florea Vasile, care i-a comunicat prin telefon despre producerea unei situații de conflict pe teritoriul stânei de oi nominalizate, l-a lovit cu palma peste față pe cet. Onos Petru, cauzându-i dureri și suferințe fizice, după care l-a lovit de două ori cu palma peste față și cu piciorul în spinare pe minorul Vatov Veaceslav, cauzându-i dureri fizice și psihice, totodată și leziuni corporale sub formă de echimoză în partea lombară, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei și în latura civilă, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Ciobanu Ion să fie condamnat în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele de drept pe termen de 8 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii să fie suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani.

Totodată, procurorul a solicitat admiterea acțiunii civile cu încasarea de la inculpatul Ciobanu Ion a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei psihiatrico-legală ambulatorii a părții vătămate minore Vatov Veaceslav nr. 95a-2014, din 20.02.2014, în sumă de 1077 lei.

În susținerea cerințelor sale, procurorul a menționat că la compartimentul individualizării pedepsei, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 Cod penal, deoarece inculpatul nu a recunoscut vina, declarând că nu i-a lovit pe Vatov V. și Onos P., s-a prezentat la stâna de oi pentru a aplana conflictul dintre ciobani și persoanele care au venit la stână, mai mult, inculpatul prin diferite metode a încercat să ducă instanța de judecată în eroare, nu a întreprins măsuri întru elucidarea consecințelor infracțiunii, ultimul eschivându-se de a se prezenta în instanța de judecată, a plecat peste hotarele R. Moldova, pe termen de 3 luni.

La fel, procurorul a indicat că, nu pot fi considerate circumstanțe atenuante faptele, că inculpatul a săvârșit infracțiunea doar după 3 luni de la investirea sa în funcție și faptul că acesta a semnat fișa de post cu atribuțiile sale de serviciu după săvârșirea infracțiunii, deoarece fiind investit în funcție ca persoană publică polițistul

duce toată responsabilitatea pentru acțiunile sale în îndeplinirea funcțiunii, ori, acesta nu a admis acțiunile sale infracționale numai contrar atribuțiilor sale de serviciu, dar și contrar legislației naționale și internaționale, la care R. Moldova este parte, indicate în rechizitoriu.

3.1. Avocatul Gorlenco Oleg în numele părții vătămate Vatov Veaceslav, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie admisă integral acțiunea civilă înaintată de reprezentantul părții vătămate Vatov Arina.

În susținerea cerințelor, apelantul a făcut referire la prevederile art. 77 alin. (1)-(3) Cod de procedură penală, art. art. 1398, 1423 Cod civil, precum și la Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 09.10.2006 „Cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral”, menționând că, reprezentantul părții vătămate Vatov Arina pentru serviciile avocaților a suportat cheltuieli în sumă de 4000 lei, iar în urma infracțiunii săvârșite reprezentantului părții vătămate Vatov Arina precum și părții vătămate minorului Vatov Veaceslav le-a fost cauzat prejudiciu moral manifestat prin înjosire în fața mai multor persoane cunoscute, care erau alături în acel moment, mai mult, prin faptele ilicite ale lui Ciobanu Ion a fost umilită demnitatea, cinstea familiei Vatov, au avut dureri de cap, nopți nedormite, retrairi, astfel acțiunile morale fiind estimate la suma de 200000 lei

3.2. Avocatul Boghean Andrei în numele inculpatului, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii sau fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Subsidiar, apelantul a solicitat încetarea procesului-penal din motiv că, există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă de încetare a urmăririi penale, de scoatere a persoanei de sub urmărire penală sau de clasare a procesului penal cu respingerea acțiunii civile, ca fiind neîntemeiată.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 12 aprilie 2016, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului Boghean Andrei în numele inculpatului și admise apelurile declarate de procuror și de avocatul Gorlenco Oleg în numele părții vătămate, casată parțial sentința în latura civilă, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, a fost încasat de la inculpatul Ciobanu Ion, în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate Vatov Arina a prejudiciului moral în sumă de 3000 lei, cu încasarea de la inculpatul Ciobanu Ion în beneficiul IMS Spitalul Clinic de Psihiatrie a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei psihiatrico-legală în sumă de 1077 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, la compartimentul individualizării pedepsei inculpatului Ciobanu Ion, prima instanță corect a operat cu criteriile de individualizare a pedepsei și a stabilit inculpatului pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale (echivalentul a 16000 lei) cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în instituțiile de stat pe termen de 5 ani, care este corespunzătoare și echitabilă.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui

vinovat și anume de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune intenționată, consumată care face parte din categoria celor grave, personalitatea inculpatului care nu are antecedente penale și prima dată este atras la răspundere penală, are la întreținere un copil minor, se caracterizează pozitiv, vârsta tânără a inculpatului, lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, ori, în circumstanțele redade prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate, stabilind pedeapsa sub formă de amendă dar cu aplicarea pedepsei complementare.

Referitor la latura civilă, instanța de apel, cu trimitere la prevederile art. 220 alin. (1) Cod de procedură penală și art. art. 1398 alin. (1), 1422 alin. (1), 1423 alin. (1) Cod civil, a reținut că, la 30.04.2015 reprezentantul legal al părții vătămate, Vatov Arina a depus *acțiune civilă* (f.d. 194, vol. I), în cadrul dosarului penal solicitând încasarea sumei de 200000 lei, cu titlu de despăgubiri morale, cauzate în urma săvârșirii infracțiunii și cheltuielilor de judecată de 4000 lei pentru asistență juridică.

Prima instanță a admis acțiunea civilă doar în partea încasării cheltuielilor de judecată de 4000 lei, considerând că reclamanta Vatov Arina nu este în drept să solicite repararea prejudiciului moral, însă, instanța de apel a considerat că, nu pot fi admise argumentele de respingere a acțiunii invocate de prima instanță precum că acțiunea civilă este înaintată nu de partea vătămată Vatov Veaceslav, dar de sora acestuia Vatov Arina, deoarece Vatov Arina este recunoscută reprezentant legal al părții vătămate minore Vatov Veaceslav.

Potrivit ordonanței procurorului din 14.01.2014 (vol. I, f.d. 82) Vatov Arina a fost recunoscută în calitate de reprezentant legal al părții vătămate minore Vatov Veaceslav având drepturi și obligații potrivit prevederilor art. art. 77-80 Cod de procedură penală, inclusiv dreptul de înaintare a acțiunii civile în procesul penal.

La fel, instanța de apel a enunțat că, prin săvârșirea infracțiunii de către inculpat în privința părților vătămate, acestora le-au fost cauzate suferințe psihice (stres, frustrare, disconfort, etc), însă, suma de 200000 lei solicitată de reprezentantul legal și avocatul părți vătămate cu titlu de prejudiciu moral este una exagerat de mare, iar suma de 3000 lei acordată cu titlu de prejudiciu moral va fi în măsură să aducă o satisfacție echitabilă părții vătămate pentru suferințele psihice suportate ca urmare a săvârșirii infracțiunii în privința acestuia.

În acest context, instanța de apel a notat că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația, trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

În termenii CtEDO, acest criteriu se exprimă prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit.

Cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesiv de mari pentru autorul daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

Totodată, făcând referire la prevederile art. art. 227 alin. (2) pct. 1), 229 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat necesar de a admite solicitarea procurorului referitor la încasarea de la inculpatul Ciobanu Ion, cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizei psihiatrico-legale ambulatorii a părții vătămate

minore Vatov Veceaslav, anexate la raportul nr. 95a-2014 din 20 februarie 2014, în sumă de 1077 lei (vol. II, f.d. 107).

5. În recursul ordinar declarat de către **procuror**, invocându-se temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În susținerea cerințelor sale, cu trimitere la pct. 1, 3, 10, 17, 18 ale Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11.11.2013 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”, procurorul a menționat că, datele invocate de instanțele de fond, precum ar fi: - lipsa antecedentelor penale, prezența unui copil la întreținere, vârsta tânăra a inculpatului, nu sunt de natură să ducă la concluzia că fapta săvârșită de către inculpat este lipsită de importanță și de scăderea pericolului social al faptei săvârșite.

Astfel, lipsa antecedentelor penale sau caracteristica pozitivă a persoanei nu pot fi considerate ca circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept i se va acorda o dublă valență juridică.

În opinia recurentului de către instanțele de fond nu a fost luat în considerație că, activitatea infracțională inculpatul a realizat-o într-o împrejurare benefică pentru sine, folosindu-se cu rea-credință de relațiile de încredere acordate în interesul săvârșirii infracțiunii. Astfel, inculpatul în procesul exercitării atribuțiilor sale de persoană publică, având statutul special de colaborator de poliție, activând conform Ordinului nr.15EF din 06.03.2013 a IGP al MAI în calitatea de șef de post al IP Andrușul de Jos al SP nr. 2 al IP Cahul, folosindu-se cu rea-credință de relațiile de încredere acordate în interesul săvârșirii infracțiunii, la fel, atentând și asupra relațiilor sociale ocrotite prin lege referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu care presupune îndeplinirea cu cinste de către persoanele publice a îndatoririlor de serviciu și a celor care rezultă din codurile de conduită, nefiind de natură a minimaliza sub limită pedeapsa, în condițiile în care, există probe certe că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată.

La fel, recurentul a opinat că, instanța de apel nu și-a expus opinia argumentată anume asupra circumstanțelor excepționale care au determinat-o în necesitatea aplicării unei pedepse mai blânde decât pedeapsa solicitată de acuzatorul de stat, fără a lua în considerație că prin acțiunile sale inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă și anume torturarea prin aplicarea tratamentelor inumane și degradante în privința a două persoane, cunoscând cu certitudine ca una din persoane este minoră, Vatov Veaceslav.

Prin acțiunile sale inculpatul a prejudiciat grav imaginea autorității organelor de poliție și celor publice, ceea ce a creat și se menține a fi o stare de neîncredere în corectitudinea colaboratorilor de poliție în rândurile societății civile în ansamblu și nemijlocit a locuitorilor comunității unde activa inculpatul.

Totodată, instanța de apel nu a identificat circumstanțele excepționale pentru stabilirea pedepsei conform soluției sale, fără a stabili și alte circumstanțe importante în prezenta cauză penală, care ar permite stabilirea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de amendă.

Îndeplinirea acestei condiții rezultă din raportarea la gradul concret de pericol social al infracțiunii săvârșite de către inculpat, la modalitatea de săvârșire a acesteia, la sentimentul de insecuritate care s-ar crea în rândul opiniei publice în cazul în care organele judiciare nu ar acționa suficient de ferm împotriva unor astfel de infracțiuni precum cele săvârșite de inculpat și anume cele de tortură, de nerespectare a normelor ce determină relațiile sociale ocrotite prin lege referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu de către persoanele publice care presupune îndeplinirea cu cinste de către ultimii a obligațiilor de serviciu și a celor ce rezultă din codurile de conduită, de ocrotirea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei fizice.

Faptul că există indicii rezonabili că s-a săvârșit infracțiunea incriminată infractorului, cu consecințe grave asupra relațiilor sociale generează și pericolozitatea sporită a infracțiunii săvârșite.

Gravitatea și pericolozitatea crescută a faptei săvârșite de torturarea a doua persoane de către un colaborator de poliție este determinată și prin circumstanțele infracțiunii săvârșite de către inculpat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Recurentul își întemeiază recursul în baza pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recurentul a invocat că instanța de apel nu s-a expus în decizie asupra tuturor probelor acuzării la compartimentul individualizării pedepsei în coroborare, cercetate în cadrul ședințelor instanței, importante pentru soluționarea justă a cauzei penale, precum și s-a expus incomplet asupra unor probe, fără a le verifica, lăsând loc pentru interpretări dubioase.

Colegiul penal consideră că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Din textul deciziei recurate se constată că, instanța de apel, a cercetat toate probele prezentate, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității acestora și care în ansamblul lor, au confirmat corectitudinea condamnării inculpatului în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, la amendă în mărime de 800 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în instituțiile de stat pe termen de 5 ani pentru săvârșirea infracțiunii imputate.

Astfel, din materialele cauzei s-a stabilit cu certitudine că Ciobanu Ion a săvârșit o infracțiune intenționată, care potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, inculpatul este fără antecedente penale, are la întreținere un copil minor, se caracterizează pozitiv, este tânăr, circumstanțe atenuante sau agravante în speță nu au fost stabilite.

În asemenea condiții, instanța de apel just a statuat pe concluzia primei instanțe că, scopul restabilirii echității sociale precum și corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă cu aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, sub formă de amendă.

Recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanțelor de fond privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, este lipsită de orice suport legal.

Prin urmare, argumentele invocate de recurent privitor la prezența temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul consideră, că nu sunt întemeiate și suficiente pentru desființarea hotărârii instanței de apel.

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de către procuror - *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, specificat la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, recurentul critică hotărârea dată în partea pedepsei menținute de instanța de apel și anume consideră că, inculpatului urma să-i fie aplicată o pedeapsă mai aspră, privativă de libertate.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a statuat pe constatările și aprecierile primei instanțe referitor la circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, just și argumentat ținând cont de prevederile art. 61, 75, Cod penal.

Deci, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute

de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Conform principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în coraport cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, argumentul recurentului, precum că în privința inculpatului urma a fi aplicată o pedeapsă privativă de libertate, Colegiul îl consideră neîntemeiat, deoarece instanțele de fond just au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, infracțiunea fiind săvârșită cu intenție directă, precum și de prevederile normelor prevăzute de Partea Generală a Codului penal.

Având în vedere toate împrejurările cauzei, instanța de recurs consideră, că pedeapsa stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În consecință, Colegiul statuează că, pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că nu a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. art. 414-419 Cod de procedură penală, iar inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă cu respectarea criteriilor de individualizare a pedepsei penale, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Valeriu Sârbu, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 12 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui Ciobanu Ion Petru, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 decembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev